

மிருச்சைடிசகம் சமகால சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சம்ஸ்கிருத நாடகம்

திருவிசுவநாதன் வெள்ளையன்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மிருச்சைடிசகம் (பொய்மை வண்டி) என்ற சூத்திரகரணம் இயற்றப்பட்ட சம்ஸ்கிருத நாடகம் சமகால சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு நாடகமாகும். நாடகவகை பற்றினால் இது பிரகரணம் என்ற வகையைச் சேர்ந்தது. சூத்திரகரணம் காலம் சி.பி.முன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நாடகம் மூலம் அக்கால மக்களின் சமூகநிலை, சமயம், இந்துச்சட்டம், சீழி பரிபாலனம், சமுதாய கம்பிக்கைகள், இசை, நடனம், பொழுதுபோக்கு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

பொது

சம்ஸ்கிருத நாடகங்கள் மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத ஆறாம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற பூதூர்த்தங்களை எடுத்துரைப்பனவாகவும், இலக்கியச்சுவை பயப்பனவாகவும் விளங்குகின்றன. சூத்திரகரணம் இயற்றப்பட்ட மிருச்சைடிசகம் என்னும் சம்ஸ்கிருத நாடகம் சமகால சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு நாடகமாகும். இந்நாடகம் யதார்த்த சமுதாயத்தைப் படம் பிடிப்பது பற்றி "காளே" என்ற அறிஞர் That the Mricchakatika draws a realistic picture of society" எனக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.¹ சம்ஸ்கிருத நாடகவகை பற்றினால் பிரகரணம் என்ற நாடகவகையைச் சேர்ந்தது இந்நாடகம். "பலிவத் பிரகரணம் கலி கல்பிநம்" எனச் சாகித்திய நரப்பண சூசிரியர் விக்ஷ

நாதர் பிரகரண நாடகவகை உலகியல் வழக்கும் பற்றியதாகவும், கலியின் உற்பனையானதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.² இத்த நாடகங்கள் உயர்ந்த நாயகனையோ, தெய்வத்தின் பெருமையினையோ பேசுவதற்காக இயற்றப்பட்டனவல்ல. இவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையுடன் இவை தொடர்புடையவை.

"ஆதாதத நாயமம் ந திவம் சீதம் நாரஜ்யம் சம்போகம்"³

பாஷ்யபுஜ சம்பிரயுக்தம் நந்நிலயம் பிரகரணம் கஞ்ஜணி"⁴

பொது மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள விரும்பிய சூத்திரகர், அத்தன வணிகனான சாரூத்தன், கணிகையான வசத்த சேனை என்பவர்களோடு திருடன்.

வண்டிக்காரன் போன்ற சிறு பாத்திரங்களூடாக அக்கால சமூகத்திலே நிலவிவந்த வர்ணம், சமயம், சட்டம், நிர்வாகம், கலை, பொருதுபோக்கு முதலிய நாகரிக அம்சங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு சித்தரிக்கின்றார்.

இத்தாடகத்தின் முகவுரையிலே இத்தாடக ஆசிரியரான சூத்திரகர் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. "இதை ஐறதிய நாடகாசிரியர் இருபிறப்பாளரில் சித்தினர். அனக்கமுடியாத ஆற்றலையடி புயற்பெற்றனர்: ரிக்கேதும், சாமவேதம், கனிதம், கனிவையாங்கு உரிய நாட்டியம், சங்கீதம் முதலிய கலைகளை யானையெற்றும் முநாவியவற்றை நன்கு அறிந்தனர். இவர் ஐறதிய இத்தாடகத்தில் இளமையும், அழகும், வறுமையுள்ள சாகுதத்தன் என்ற அந்தள வணிகன் அவற்றியில் வளமுள்ளதாக, அவனுடைய மற்றணங்களில் வசத்த காலத்து அழகைப்போன்ற வந்தகிசனை கடுபட்டான். இவ்விரவருடைய காதல் கவையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசியல் போக்கு, நீதிப்பெற்றவை, கயமர் இயல்பு, கழுவின்னை வந்து ஊட்டுகல் என்பவற்றைப் பொருளாக வைத்து சூத்திரகர் இதனை இயற்றியுள்ளார்."⁴

காலம்

சூத்திரகரின் காலம் குறித்து அறிஞர் கனிதையே பல்வேறு கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. மக்டொனால்ட், சூத்திரகர் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறுகிறார்.⁵ கி.பி 5ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காவிய தரிசம்

என்ற தூலின் ஆசிரியர் தண்டியே சூத்திரகர் என மேலும் அவர் கருதுகிறார்.⁶ பாஸருடைய சாகுதத்தம் என்ற நாடகத்தின் முதல் நாங்கு அங்கங்களைப்பின்பற்றியே மிருச்சகடியும் இயற்றப்பட்டது. பாஸருடைய காலம் கி.பி 3ம் நூற்றாண்டாக கருதப்படுகிறது.⁷ பாஸருடைய சாகுதத்தம் என்ற நாடகத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டதே மிருச்சகடியும் என்ற இத்தாடகம். காளிதாசருடைய மொழிநடைக்கு முற்பட்ட மொழிநடையினையே இது குறிக்கிறது. காளிதாசருடைய காலம் கி.பி 5ம் நூற்றாண்டாகும்.⁸ எனவே சூத்திரகரை கி.பி 3ம் நூற்றாண்டிற்கும், 5ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவராகக் கருதலாம்.

வர்ணம்/வறுணம்

இத்தாடகம் சித்தரிக்கும் சமூகம் பற்றிக் கூறும்போது அக்கால இத்து சமுதாயத்தின் அம்சமான வர்ணம் பற்றியும் முதலில் குறிப்பிடலாம். வர்ணப்பாகுபாடு இத்திய சமுதாயத்தில் முதலிடம் பெற்றமையை மிருச்சகடியும் நாடகம் மூலம் ஆறிப்பக்கடியதாய் உள்ளது. அத்தனர் சமுதாயத்தில் கூடிய சலுகைகள் பெற்றிருந்தனர். "பகவின் விருப்பந்தையர் பிராமணனின் விருப்பந்தையர் பூக்கணிக்கக்கூடாது"⁹ எனவும் கனத்தில் இருப்பதை நிறைவேற்றும் நோக்கருடையான் பிராமணர்க்கே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும்¹⁰ எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேள்விகளையும், வீட்டுச்சடங்கு களையும் திறம்படச் செய்ய வல்லவன் பார்ப்பான். அவனுக்குப் பூரால் ஒன்றே சித்தந்த அணிகலன். "யக்ஞோப வித அபிஷேகநிஷேசம் வர்ணம் பிரக்மணாநாம் விபூஷணம்" என மிருச்சகடகம் கூறும்¹¹ வீரத காவல்களில் பிராமணர் தனினை முதவியவற்றை தமது செல்வத துக் கேற்றபடி வழங்கினார். அந்தணர் அரசாங்க வேளையில் உயர் பதவி பெற்றும் சித்தந்த வணிகராயும் விளங்கினார்.

அரசன் ஜனங்களின் தம்பிக்கையைப் பெற்றவனாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாடகம் சூறிப்பிடும் பாலகன் என்ற மன்னன் யதேச்சதிகாரம் உள்ள மன்னான விளங்கினான். அவனிடத்தில் மக்கள் திருப்தியற்ற முறையில் காணப்பட்டனர். தேவைப்பட்ட இடங்களில் புரட்சி மூலம் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கும் போக்கு காணப்பட்டது.

வணிகர் பெரும் செல்வம் படைத்தவராய் இருந்தனர் சாகுதத்தன் என்ற அந்தண வணிகன் பெரும் செல்வம் படைத்தவளாய் ஒருகால் விளங்கினான். உச்சையினி தகரித் புதுக்குடியி ருப்புக்களையும், தேவர் கோட்டங்களை யும் ஆமைப்பித்தான்.¹² நல்ல கட்டமைப்புள்ள தோணிகள் பற்றியும் மிருச்சகடகத்தில் சூறிப்புகிறது.¹³ வணிகர் தம் செல்வம் காரணமாக பொன்னாலான விளையாட்டு வண்டிகளை தம்

மைத்தர்க்கு வாங்கித்தந்திருத்திருத்தனர் என அறியலாம்.¹⁴

நாலாம் வர்ணத்தவரான சூத்திரர் வேதம் ஒதுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.¹⁵ சண்டாளர் கடலையின் அருகில் வாசித்தனர். இறந்தவர்களின் இறுதிக்கிரியைகளுக்கு உதவுவதும், இடுகாட்டடைக்காப்பதுவும் மரண தண்டனை பெற்றவர்களின் உயிரைப் போக்குவதும் இவர்களின் கடமைகளில் அடங்குவன. இந்த நாடகத்தில் மரண தண்டனை பெற்ற சாகுதத்தனைச் சண்டாளர் மயானத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

இந்நாடகத்தின் மூலம் பிறப்பால் மட்டும் ஜாதிபுரிமைகள் ஏற்படாமல் அவரவர் ஒழுக்கம், செய் தொழில் வேற லுகைகளால் வருணமுறை வரிசையுரிமைகள் வழங்கப்பெறும் வழக்காறணம் மையும் வளியறுத்தப் படுவதையும் அறிந்து கொள்ளலாம். கணிகைகள் குலத்துதித்த வசத்தசேனை தன் தூய ஒழுக்கத்தால் குலம்களால் மழிகப்படுகிறாள். ஆரியகன் இடையளா மிணும் அரசனாக அங்கிகாரம்பெறுகின்றான். கணிகைபார் வீட்டு அடிமைத்தாசிபாள மதனிகை பார்ப்பானாகிய சர்லிகைகளுக்கு மனைவி ஆகிறாள். நாவிதனான சம்வகன் சூதாட்டத்தில் பொருளையிழந்து பெளத்த பிக்குவாகி னான்.

பொற்கொல்வர், நாவிதர் இடையர், சட்ட ஆதினார், தூதுவர், நீதிபதிகள் என்ற பல்வேறு பிரிவினரையும் மிருசுச் சுடிகம் கூறும். அடிமைகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் இந்நாடகத்தில் காணலாம். கணிகையர்களும் அடிமைகள் எவத்திருத்தனர். வசத்த சேனையி டமிருத்த மதனிகை என்ற அடிமையை மீட்பதற்காக மதனிகையின் காதல னான சர்வியகன் திருடச் செல்கிறான்.

சமயம்

இந்திய நாசரிசுத்தின் பிரிதொரு சிறப்பம்சம் சமயம் ஆகும். சமயம் இன்றி இந்திய நாசரிகம் பொரு ளற்றது. சமயம் உணர்த்தும் இறைவன், வினை, மறுபிறவி ஆகிய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் இந்திய நாசரிசுத்தில் அடங்கியுள்ளன. மிருசு சுடிகம் நாடகம் மூலம் இது இயற்றப் பட்ட இடத்தில் நிலவிய அக்காலச் சமயம், வழிபடு தெய்வங்கள், மக்களது சமய நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை தன்கு தெரித்து கொள்ளலாம். சூத்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு, இத்திரன், அக்கினி, முதலிய கடவுளர் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்கள் வழிபடும் இவ்வுழை தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்ற னர். இவ்வுழை தெய்வங்களை வழிபடுதல் இவ்வுழை தர்மமாகச் சொல் லப்படுகின்றது. "தவம் தியானம் தோத்திரம் என்பவற்றை எவன் மன வசைமதி யுடன் செய்கிறானோ அவனைத் தேவதைகள் மனமகிழ்ச்சி யுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுவர்" என்று

சாருதத்தன் விதூஷகனுக்கு கூறுகி ளான்.

"தவா, மனா, னாம்பீன் பூர்வா பரீகம்பீஜி"

மூல்யகீ திம்பம் தேவதாரா கிம் வினாஹதீ"¹⁶

விரதங்களை அனுட்டிப்பது பற்றி யும் மிருச்சுடிகம் கூறும். நல்ல மனா ளனை வேண்டி மங்கையாரால் ஆதிசூபதி என்ற விரதம் அனுட்டிக்கப் பட்டது.¹⁷ இரத்தினசாட்டி என்ற விரதத் தையும் பெண்கள் அனுட்டித்தனர்.¹⁸ விரதகாரியங்களில் கண்ணமித்தல், மாலை தொடுத்தல், பஞ்சவர்ணப் பூக்களால் நிலத்தை அலங்கரித்தல் போன்ற காரியங்கள் தடைபெற்றன.¹⁹

இறந்த மூதாதையர் தினைவுக் கொண்டாடு மூகமாக செய்யப்பட்ட சிரார்த்தம் எனனுமொரு கருமம் குடும்பத்தைப் பிணைத்து வைத்தது. இறத்தவருடைய புதல்வர், பேரப் பிள்ளைகள் ஒருங்கு கூடி இச்சிரார்த்தத் தைச் செய்தனர். இறந்த கூதாதையர் இச்சடங்கின் பலனை எய்தினர் என நம்பப்பட்டது. சாருதத்தன் தான் இறந்த பின் தன் மகன் தனக்கு நீரும் உணவும் அளிப்பான் என நம்புகிறான்.²⁰

சைவமும் பௌத்தமும் போட்டி யின்றி இருத்தமையை இந்நாடகம் கட்டும் பிக்குவான சம்வாகன் "தக்கள் வேள்வியை அழித்த இடபக்கொடி யோன் வெவிக. கிரௌஞ்ச மலையைத் துளைத்த சன்னுளவெவிக உல்கை

வென்று சத்துருக்களை நாம் செய்து வெள்ளிமலைக் கொடியயர்த்திய சூரியன் வெலிக்" என்று சூறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.²¹

சூத்திரன் சைவர் எனினும் பௌத்தக் கோட்பாடுகளிலும் நம்பிக்கையுடையவர். "தருமத்தை தேடுங்கள், தியானம் என்ற பறையை முழக்கி எப்போதும் விழிப்பாய் இருங்கள், ஹம்புலன்கள் என்ற திருடர்கள் தீண்ட வாயமாக தேடிய தருமநிதியை களவாக விடுவார்கள், எல்லாம் அறித்தியம், அவித்தை என்ற பெண்ணைக் கொன்றால் காயம் என்ற பட்டினத்தை அடைவலாம்" என்று சூறிப்பிடுகிறார்.²² இவை இத்து சமயத்திற்கும், பௌத்தத்திற்கும் உரிய பொதுவான கருத்துக்களாகும்.

கித்துப் சட்டம் நீதிபரிபாலனை

இத்து சட்டம் நீதிபரிபாலனைப் பற்றிய முக்கியமான சில விடயங்களை யும் மிருச்சகடிசும் மூலம் அதியக் கூடியதாகவுள்ளது. "சூதிகரண்கள்" என்ற தலைமை நீதிபதியும், சீரேஷ்டிகள் என்ற வணிகப்பெருமகள் ஒருவனும், எட்டுமுதுப் வகுப்பாரின் பிரதிநிதி பொருவனும் (காயந்தன்) நீதிமன்றத்திற்கு தலைமைதாங்குவார்.²³ வணிகள் பணத்தை எண்ணுவது, தலைகளைப் பரிசோதிப்பது போன்ற தொழில்களைச் செய்தான். நீதிமன்றச் சாட்சியங்களை எழுத்தாளனான காயத்தன் பதிவு செய்தான். நீதி முறை

எழல் பற்றி மிருச்சகடிசத்தில் சூறிப்பிடு உள்ளது.

சூராயாமல் தீர்ப்புக் கூறும் அரசனாலும், அவனுக்கு தேர்மையற்ற முறையில் புத்தி கூறும் ஆலோசகர்களாலும் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவார்கள்²⁴

சாக்குறைஹ் ஸ்வேதாசாஹ்யைஹ் ஶாக்குறை ஶாசன ஶுறஷுஶைஹ்/

ஶிபவாதாம் சஹஸ்த்ரான ஶஸ்யந்தே ஶுறகாத் ச/

அரச நீர்வாகத்தை மாகபடுத்தும் இந்த வஞ்சனை திறந்த ஆலோசகர்களை சாகுத்தன் வெண்காகங்களுக்கு ஒப்பிடுகின்றான். மஹாபாரதம் இத்தகைய வெண்காகங்களான ஆலோசகர்களைப் புகழை விரும்புபவர்கள் என்று சூறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.²⁵

மஹுவம் சூராயாமல் 'சூத்திரன்' களைத் தண்டிக்கும் அரசன் ஶபந்த் ஶடைவணம்" என்று சூறிப்பிட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது.²⁶ சட்டத்தின்படி இரு வித வழக்குகளை மிருச்சகடிசும் கூறுகிறது. வாக்கை அதுசரித்தும், சத்தர்ப்பங்களை அதுசரித்துமென்ற இருவகை வழக்குகளில் சத்தர்ப்பங்களை அதுசரிக்கும் வழக்கு நீதிபதின் யோசனைப்படியே தொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.²⁷

கித்துப்பெண்கள்

சாகுத்தனின் மனைவி தூதை இயட்சிய இத்துப் பெண்ணாக மிருச்சகடிசத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். தளது

கணவனை மகிழ்விப்பதே அவளது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. தனது கணவனாகிய சாகுத்தனின் இறப்பும்பற்றிய செய்தியை கேட்பதிலும் தான் இறப்பதே மேல் என்று எண்ணுகிறாள்.²⁸

கணிகையர்

வளரவின் மகளிர் பற்றிய குறிப்புகள் பல இத்தாடகத்திலுண்டு. இவர்கள் அழகியராயும், பொருள்வம் படைத்தவராயும், அருங்கலைப் பயிற்சிகைவந்தவர்களாயும் காணப்பட்டனர். அவர்கள் தம் தொழிலுக்கு இன்றியமை யாத கலைகளுட்பட ஆயகலைகள் அழபத்தி நான்கிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருத்தனர்.

கணிகையரது கயதொழிலான பரத்தமை குறித்து இத்தாடகம் எடுத்துக் கூறுகிறது. அவர்கள் வழியில் படரும் கொடி: நீயே செல்லும் தோணி: விண்பு என்பனவற்றுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றனர். கொடியிலே காசும் மயிலும் இருந்து கொடியை வளைக்கும். தோணியிலே பிராமணர், ஷத்திரியர், வைசியர் என்ற மூன்று ஜாதியினரும் களையைக் கடப்பர். விண்பிலே இரு பிறப்பானரும், மூக்கரும் குண்பவர். கணிகையரும் இளை யூர்க்குச் சகாயம் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறப்படுகின்றது.²⁹

வசத்தசேனை பெரும் செல்வம் படைத்திருத்தாள். அவளது மானிகையில் பொன்னால் செய்த வளரமிசைத்த கதவுகள் பெரிய அகரனின் மாற்ப

கங்கள் போல் விளங்கின.³⁰ தந்தத்தினால் செய்த தோரணங்கள் பாளை போல் விளங்கின". குபேரனுடைய மானிகைக்கு இணையாக வசத்தசேனையின் மானிகை விளங்கியது.³¹

இத்தாடகத்தால் கட்டிகையரும் இல்லறத்தான் ஒருவளை மணந்து ஒருங்கான வாழ்க்கை மேற்கொள்ளக் கூடும் என்பது தெளிவு. சாகுத்தனை இரண்டாம் தாரமாக மணந்து வசத்தசேனை ஒருங்கான வாழ்க்கை மேற்கொள்கிறாள்.

கலைகள்

காளிதாசர், பவபுத்ரி போன்ற சமஸ்கிருத கவினிகையில் ஆக்கங்களில் காணப்படுவது போன்று குத்திரகரின் நாடகத்திலும் கலைகள் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணமுடிகிறது. கணிகையான வசத்தசேனை கலைகளில் தேர்ச்சியும், அரங்கப் பயிற்சியும் பெற்றிருத்தாள். "மூயம் ரங்கமபிரவேசனை கணநாம உபசங்கமா ச" என குத்திரகர் இதனைத் தெரிவிக்கிறார்.³² அவள் தனது மானிகையில் இசைமண்டபம் அமைத்திருத்தாள். அங்கே மேல்போல் ஓலிக்கும் மிருதங்கங்களை வளிதையர் வாசித்தனர்.³⁴ வண்டுகள் இசைப்பதுபோல் புயலாங்குழல் கேட்டது.³⁵ தாரகைகள் விழுவது போன்று தாளங்கள் கேட்டன.³⁶ சிருங்காரசம் பொருத்த கணிகையர் ஆடவும், பாடவும், செய்தார்கள்³⁷ ரேபிலனுடைய இசைக்கச்சேரி பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது.³⁸ களவு

ஒரு கலையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கண்ணம் வைக்கும்போது அலக்த் தாமரை போலவும், சூரியன் போலவும், பிளா போலவும் துளாரம் அமைக்க வாய் வன்று சொல்லப்படுகின்றது.³⁹

கேளிக்கைகள்

காதல் கடவுளாகிய காமன் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட வேளில் விழா பண்டைய மக்களால் சாலவும் விலும்பிக் கொண்டாடப்பட்டது. காமன் மக்களால் பெரிதும் நயக்கப்பட்ட ஒரு தெய்வமாகும். செல்வரும், வழியவரும் வேறுபாடின்றிக் கவந்து கொண்ட இவ்விழாவில் இன்பக் கேளிக்கைகளும், ஊர்வலங்களும் நடைபெற்றன. காமதேவன் கோயில்களே ஒரு நத்தவளமும் அமைத்திருந்தது. கோயிலுக்கு வழிபாடு இயற்ற வந்த வரத்தசேனை சாலுத்தனைக் கண்டு காதல் கொள்வதை இந்நாடகத்தில் காணலாம்.

சூழ்

பண்டைய இந்தியாவில் சூதாடுதல் பெரும் பொழுது போக்காக இருந்தது. சூதாடும் மனைகள் அரசினால் திறுவப்பட்டிருந்தன. சூதாடு சபைக்கு பொறுப்பாளராக இருந்தவன் சபிகள் எனப்பட்டான்⁴⁰ சூதாடுசபை தீயூதகரமண்டலி என அழைக்கப்பட்டது.⁴¹ சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுவோர் சூதாட்டச் சம்பிரதாயத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். ஏமாற்றுவோர் சபிகளிடைய கடுத்தண்டனைக்கு உள்ளவர்கள் யிருச்சகடிக நாடகத்தில்

இரண்டாம் காட்சி சூதாடி ஒருவன் தோற்றபின் பணம் கொடாது தம்பி யோடுவதைக் காட்டுவதுடன் தொடல் சூகிரது. தம்பியோடும் அவன் அழிந்த கோயில் ஒன்றில் மறைந்து கடவுள் சிவையென நடித்துக் கொண்டு பயத்துடன் நித்திரான். அதிலே தோற்றவளான இத்த சம்பவகளை சபிகள் தோக்கி "நீ பாநானத்துக்குப் போனல் என்ன? இந்திரவேகத்துக்குப் போனல் என்ன? சபிகளைத் தவிர இந்த ருத்திரனால் கூட உன்னைக் காப்பாற்ற முடியாது" என்று கூறுவது தோக்கத்தக்கது⁴² சபிகள் சூதாட்டத்திலே பெற்ற லுக்கியத்துவத்தையும் இது காட்டுகிறது. "சூதாட்டம் ஒருவனுக்கு சிங்காசனம் இல்லாத ராச்சியம் போன்றது" சூதினால் செல்வம் கிடைக்கிறது. மனைவியும் நண்பரும் கிடைக்கின்றனர். சூதினால் எல்லாம் அழிகிறது. எனத் தடுத்துரகன் சூதாட்டம் பற்றிக் கூறுகின்றான்.⁴³

சில நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள்

அக்கால சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட சில நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பனவற்றையும் யிருச்சகடிகம் மூலம் அறித்து கொள்ளமுடியும் "குன்றகலத்திலே தண்டிலே யூசப்பட்ட யூசணிக்கடியும், இரவிலே சமைக்கும் மட்ட அண்ணும், பொரித்த மாமிசமும் பழுதுபடாது" என்பது அக்கால நம்பிக்கையாகும்.⁴⁴ மட்ட மரத்தில் இருந்து கரையும் காகம்

இடக்கண்ணால் சூரியனைப் பார்ப்பது தீயசகுனம் என்று சொல்லப்படுகின்றது.⁴⁵

கண்ணக்குறள்நீறா த்வாங்கு ஆதித்ய பிழகஸ்துறா/
மயீ சோதயாதே வாயம் கஸர்வோ சம்சயம்//

ஆனர்களுக்கு இடக்கண் துடித்தாலும் சமணத்துறவிகள் செல்லும் வழியில் செல்லுதலும் தீய நிமித்தங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.⁴⁶

அறிவியல்

அறிவியல் ரீதியில் அக்காலமக்கள் பெற்ற வளர்ச்சியினை காட்டும் முகமாக இயந்திரவாளி பந்திய சூறிப்பு ஒன்று உள்ளது. "இறைக்கும் இயந்திர வளிகள் சில நிறை நிரப்பும்; சில உயரும்; சில விழும்; சில சரியும் என சாரூகத்தன் சூறிப்பிடுகின்றான்"⁴⁷

"எட்டாம் இடத்தில் சூரியன், ஐந்தில் செவ்வாய், இலக்கணத்தில் ஆனாம் இடத்தில் வியாழன், ஐனமத்தின் ஒன்பதாம் இடத்தில் சனிநூவை யானுடைய ஜாதகத்தில் இடம்பெறுகிறதோ

ஆனர்களுக்கு அழிவு தின்னம்"⁴⁸ என்ற கருத்து இடம்பெறுகின்றது. வானியல் சாஸ்திரம் பந்தியும் மிகுச்சுடி கத்தில் சூறிப்புகிறது.

முடிவுரை

மிகுச்சுடி நூடகம் மூலம் அக்கால சமுதாயம் பந்தி தன்கு அறிய முடியும். பல்வேறு ஜாதிப்பிரிவுகள் அக்காலத்தில் இருந்தன. உயர் வர்ணத்தார் மட்டுமன்றி சாதாரண மக்கள் வழிபடும் இயல்புரை தெய்வங்களும் சூறிப்பிடும் படுகின்றன. பெணத்தரும், இந்துசமயமும் போட்டியினிதி நிலவின. கணிகையர் பந்திய பல்வேறு சூறிப்புக்களையும் இத்தூடகத்தில் காணலாம். சூது விளையாட்டு அக்காலத்தில் மிகவும் முக்கிய பொழுதுபோக்காக இருந்தது. இசை, நடனம், இசைக் கருவிகள் பந்திய சூறிப்புக்களையும் இத்தூடகத்தில் காணலாம். சமுதாய நம்பிக்கைகள், அறிவியல் கருத்துக்கள், வானசாஸ்திரக் கருத்துக்கள் என்பவற்றையும் சூத்திரகர் இத்தூடகத்தில் தருகின்றார். சமனல சமுதாயத்தைய பிரதிபலிக்கின்ற சம்ஸ்கிருத நூடகங்களுள் மிகுச்சுடிமும் சூறிப்பிடத்தக்கது.

கருக்கங்கள்

1. Adi - Adipavan
2. Manu - Manusmriti
3. N.S - Natyasastra
4. S.D - Sahitya darpana

சாசனக் குறிப்புகள்

1. The Mricchakatika of sudraka, Kale, M.R(Ed), Sellers publishing Co, Bombay, 1924, p.59. See foot notes.
2. S.D6.224
3. N.S 18.40
4. Mricchakatika Karmakar, R.D(Ed), Arya bhushan Prss, Poona, 1937, P.1-(3,4,5)
5. Macodonnell A: A History of Sanskrit Literature, London, 1990, Page 60.
6. Mricchakatika op.cit.,P.X,
7. Keith A. B, Sanskrit Drama Its Origin and Development, Theory and Practice, London, 1934, P.95.
8. Keith A. B, Ibid., P.146
9. Mricchakatika, op.cit., 3,18,17.
10. Ibid., 10,57,27
11. Ibid., 10,18
12. Ibid., 9,30,17
13. Ibid., 4,30,5
14. Ibid., 6,76
15. Ibid., 9,21
16. Ibid., 1,16
17. Ibid., 1,8,54
18. Ibid., 3,26,34
19. Ibid., 1,8,51
20. Ibid., 10,17
21. Ibid., 10,46
22. Ibid., 8,3-5
23. Ibid., 9,2,24
24. Ibid., 9,42
25. Adi, 1,47,11
26. Manu, 8,12
27. Mricchakatika op.cit., 9,7,39-40
28. Ibid., 10,56
29. Ibid., 1,32
30. Ibid., 4,27,30
31. Ibid., 4,27,29
32. Ibid., 4,30,14

13. Ibid.,1,42
14. Ibid.,4,27,79
15. Ibid.,4,27,81
16. Ibid.,4,27,80
17. Ibid.,4,27,82,83
18. Ibid.,3,3,11
19. Ibid.,3,13
20. Ibid.,2,09-10.
21. Ibid.,2,06-21
22. Ibid.,2,03
23. Ibid.,2,08
24. Ibid.,1,51
25. Ibid.,7,9,1
26. Ibid.,6,9
27. Ibid.,10,50
28. Ibid.,6,10.,7-8

உரைநூல்களில் குறிப்புகள் (சான்றிதழ்கள், ஆய்வுகள்)

1. , Ramachandra Dandekar Narayan (Ed);(1966) *Adiparvan* Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona
2. Keith A.B (1954) *The Sanskrit Drama in its origin development theory and practice*. London
3. , Pranjivan Harihar Pandya (Ed). (1931) *Manusmriti* The Gujarati Printing press,
4. Kale M.R.(Ed), (1924) *The Mrchchakatika of* Sodrka Sellers publishing co, Bombay .
5. Karmarkar R.d(Ed), (1937) *Mrchchakatika*, Arybhusan Press, Poona,
6. Sivadutta & Kasinath pandurang (Ed), (1931) *Natya Sastra*, The Gujarati printing press, .
7. Kane V.P (Ed) (1923); *The Sahityadarpana*. (Paricchedas 1-X) and history of alankara literature, Nimayasagar press, Bombay,

குறிப்பு

1. கதிநேசஞ்செட்டியார் மு.(தமிழாக்கம்)(1933) மணாளியல் சிறுநெல், மலைச்சிலப்பி சான்றாக்கச்சுவை,
2. தடராசனீசோ. (தமிழாக்கம்) (1903). பொய்லம் வள்ளி, யாழ்ப்பாணம்.
3. பாசம் ஏ.எல்.(1986) விவத்தகு இத்தியா, தமிழாக்கம் செ.வேலாவுதயின்னை பாலமிருஷ்ணன், அரசாங்கம் மொழித்திணைக்கள வெளிமீடு, கொழும்பு.